ANUL XII. — No. 1889. ✤ 4 PAGINI 3 LEI Duminecă 1 Decembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

O sărbătorire meritată

La Continental, a fost sărbătorit joi seară, colonelul Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei Capitalei.

N'a fost ceeace se numeşte obicinuit un banchet. N'a fost atmosfera rece şi protocolară a unei festivităţi oficiale cu haine negre, plastron şi ţinute încorsetate. A lipsit ceremonialul monoton al serbărilor de convenienţă.

A fost, mai simplu dar mai pregnant, o agapă amicală; dar o agapă amicală care însemna mai mult decât o sărbătorire.

Incomparabil mai mult.

Căci peste sala întreagă a restaurantului s'a întins ca o reţea o atmosferă de entuziasm cald, de admirabilă înţelegere şi de entuziastă sportivitate, care a aliat întreaga asistenţă într'o comuniune perfectă, la unanimele strigăte sportive de «hip hip-ura» ale comesenilor.

Prietenia caldă şi comunicativă a d-lui Col. Marinescu a risipit din primul moment răceala iniţială a festivităţii.

Iar oficialităţile sportului românesc au fost pătrunse de o atât de entuziastă gratitudine pentru generozitatea cu care prefectul poliţiei Capitalei — om de realizări practice dar mai ales rapide — a pus un umăr solid la carul rugbyului românesc, încât ceeace s'a spus deunăzi la Continental, n'au fost nici măcar discursuri.

In faţa înfăptuirii precise, a rezultatului concret care se materializa în faţa noastră prin magnifica cupă câştigată de petetişti, discursurile convenţionale erau inutile şi nelalocul lor.

Toţi vorbitorii deci, stegari de frunte ai sportului românesc, s'au mulţumit să exprime, în cuvinte puţine dar pornite din inimă, mulţumirile calde şi unanime ale sportului românesc în general, şi ale rugbyului în special pentru tot ceeace a făcut d. colonel Marinescu pentru urcarea rugbyului pe drumul larg al orizonturilor occidentale.

Nu vom repeta aci, ceeace s'a spus de către d-nii George Plagino, Gr. Caracostea, Ioan, Costacea şi Anastasiade.

Nu vom recapitula frazele simple, de frumoasă recunoştinţă, cari au răsplătit, în aplauzele generale, salvatoarea mână de ajutor pe care a întins'o, atât de desinteresat rugbyului, prefectul poliţiei Capitalei.

Nu vom reaminti nici ceeace a răspuns, tot scurt, dar cu vigurozitatea care-i caracterizează făptura, d. col. Gabriel Marinescu.

Menţionăm însă, şi tocmai aceasta se cerea neapărat subliniat de către noi, un lucru, un singur lucru, şi anume:

Rugbyul nostru naţional ducea în ultimii ani o existenţă mediocră. Aproape anonimă. Cantonată departe, ferită de ochii lumii, în bălăriile neplivite ale terenului dela Şosea.

Federaţia de Rugby şi admirabilul ei preşedinte au făcut tot ce au putut; dar ce putea face o federaţie a unui sport minor, sărac şi oropsit de marele public?

A intervenit atunci, solicitată de «Gazeta Sporturilor» — mereu îngrijată de destinele sportului românesc — admirabila iniţiativă a prefectului poliţiei Capitalei.

Şi iată tonicul necesar.

Doi ani dearândul d. col. Gabriel Marinescu a inoculat rugbyului românesc globulele roşii ale unei înviorări definitive. L-a înzdrăvenit, dându-i o nouă pulsaţie şi deschizându-i noui, largi şi aerisite orizonturi.

Anul trecut, primele subsidii acordate de d. col. Marinescu au înlesnit turneul de bună propagandă românească, făcut de echipa noastră naţională, în Franţa.

Anul acesta, noui subsidii asigură deplasarea echipei naţionale, la Olympiada dela Berlin.

Urmând gestul Suveranului care, din caseta Sa particulară a subvenţionat turneul Stadiului Român în străinătate, d. col. Gabriel Marinescu se îngrijeşte mai departe de destinele rugby-ului românesc, şi le îndreaptă, scurt şi precis, spre obiectivul necesar al popularizării în masse.

Iată dece, sărbătorirea de alaltăseară a prefectului poliţiei, era meritată.

Iată, dece sărbătorirea aceasta n'a avut aspectele rigide ale unui banchet protocolar, iar cuvântările dregătorilor sportului românesc au fost scurte, dar dublate de asurzitoare cum n'am auzit de mult, «hip-hip-ura» ale tinereţii sportive româneşti.

AL. MUNTEANU

Nici un obstacol în calea realizării „Cupei Europei" de hockey

Ungurii au răspuns indicând calea unei totale reconcilieri
U. F. S. P. s'a adresat în termeni împăciuitori O. T. T-ului

Ne-am ocupat într'un reportaj anterior de perspectivele cupei Europei prin prisma situaţiei create de încordarea existentă azi între forurile sportive maghiare şi române.

Am arătat astfel că în seria sa din marea competiţie internaţională, Telefon Club trebuie să joace odată la Bucureşti şi a doua oară la Budapesta cu echipa ungară B. K. E., am arătat apoi că din cauza inexistenţii unor raporturi regulate între sportul român şi cel maghiar nu sunt excluse complicaţiile; şi am scris, însfârşit, despre eforturile depuse din partea forurilor române pentru normalizare.

Ultimul stadiu al evenimentelor l-am expus într'un număr recent.

Teleton Club a intervenit prin F. R. H. G. la „Uniune" spre a obţine autorizarea venirii în ţară a echipei ungare B. K. E., precum şi autorizarea deplasării la Budapesta. Pe de altă parte s'au făcut intervenţiuni cu rezultate favorabile pe lângă ministerele de externe şi interne.

„Uniunea" a dat delegaţie federaţiei de hockey să trateze. Ceiace F. R. H. G. a făcut fără întârziere.

Federaţia maghiară a fost încunoştiinţată că autorităţile noastre sportive şi de Stat nu fac nici o restricţiune şi că echipa B.K.E. poate veni în Bucureşti.

Se aştepta răspunsul ungurilor, căci atitudinea O. T. T.-ului este cunoscută din alte împrejurări.

RASPUNSUL UNGURILOR

Or iată că un prim răspuns — care nu definitivează însă o situaţie — a fost făcut cunoscut forurilor noastre.

Federaţia din Budapesta a rugat federaţia noastră să intervină pe lângă U. F. S. R. pentruca aceasta să intre DIRECT în tratative cu O. T. T.

Chestiunea aceasta a fost adusă la cunoştiinţa membrilor U. F. S. R. în şedinţa de Joi seara.

INTRE U. F. S. R. ŞI O. T. T.

S'a hotărât ca U. F. S. R. să trimită o adresă O. T. T.-ului prin care să menţioneze că forurile sportive române nu au nimic împotrivă pentruca raporturile sportive între aceste două ţări vecine să fie din cele mai bune şi mai închegate.

Este dela sine înţeles că faţă de această asigurare a U. F. S. R., forul suprem maghiar nu va avea nimic împotrivă pentruca echipa ungară B. K. E. să vină la Bucureşti şi să primească la Budapesta pe Telefon-Club.

Iată aşa dar lămurită şi chestiunea atât de spinoasă a „Cupei Europei" şi, în acelaş timp, un prim pas întru realizarea raporturilor sportive româno-maghiare.

Dar asupra acestei din urmă chestiuni mai sunt încă multe de spus. Ceiace o vom face la timpul cuvenit.

Deocamdată se cuvine să ne manifestăm satisfacţia că obstacolele din calea realizării fără nici un impediment a Cupei Europei, au fost total înlăturate.

La 6 Decembrie deci, România va debuta într'o competiţie de mare anvergură internaţională care va concentra asupră-şi atenţia opiniei publice din întreaga Europă Centrală.

Mai există patinaj oficial în România?

Patinajul este un sport elegant, sănătos şi foarte folositor organismului. Mişcarea în aerul liber şi ozonat al iernei asigură o normală desvoltare fizieă şi o supleţă pe care nu o oferă niciun alt gen de manifestare sportivă.

Cu toate aceste binefaceri, patinajul este cu totul delăsat la noi; aproape ignorat. Căci, mai ales în Bucureşti, acest sport se practică foarte puţin, şi aceasta în ciuda faptului că hockey-ul, un alt sport de ghiaţă, a strâns în ultimii ani, numeroşi adepţi.

Este aci o dovadă că, majoritatea sportivilor aderă la manifestările mai uşor de asumat şi nu prea pretenţioase. Nu acesta este cazul patinajului.

Acest sport care pune la contribuţie întregul sistem muscular al corpului uman, cere o practicare îndelungată, răbdare şi supunere către cei cu bunăvoinţă şi câteodată, chemarea de a instrui în acest domeniu.

Ori, mai totdeauna, chiar maeştri fără pretenţii, s'au lovit de reaua voinţă a acelora cari au încercat să se iniţieze în subtilităţile patinajului spre a părăsi această ideie în momentul când şi-au dat seama că lucrul nu este deloc uşor.

Situaţia aceasta dăinueşte de mulţi ani, de foarte mulţi ani. Şi, poate că, până în 1932, exista motivul care împiedica desvoltarea patinajului. Nu aveam în Bucureşti un patinoar artificial astfel că, în cele mai bune cazuri nu se putea patina în Capitală, mai mult de două luni pe an. Exact. Timpul necesar punerii unui patinator în perfectă formă. Când era deci să se mai realizeze şi progrese.

Astăzi situaţia este simţitor îmbunătăţită. S'au găsit oameni cari să investească sume mari într'o instalaţie occidentală, care permite practicarea patinajului, dealungul a patru luni. Deci, încă 60 de bune zile, pentru contribuirea la programul patinajului.

Desigur că, nu ne putem compara, din acest punct de vedere cu străinătatea — la Viena, Paris, Bruxelles, Londra, Berlin, etc. se patinează zilnic — dar, putem fi mulţumiţi că, patinajul a câştigat ceva teren, datorită înfiinţării patinoarului Oteteleşeanu.

Este în afară de orice îndoială că, îmbogăţirea Capitalei cu instalaţia din strada Matei Milo, a servit enorm hockey-ului pe ghiaţă şi ar fi fost natural să servească, măcar într'o măsură mai mică, patinajul.

Din motivele mai sus expuse însă, sportul artistic nu a profitat aproape deloc.

Explicaţia este destul de simplă. Lipsa unor grupări cari să aibă drept deviză încurajarea şi susţinerea patinajului şi-a spus cuvântul.

Mulţi sunt aceia cari, fără să-l practice cu convingere, cer protejarea patinajului dar, cei ce vor să lucreze efectiv în această direcţie se pot număra pe degete.

Acum câţiva ani a luat fiinţă în Capitală «Cercul de patinaj Bucureşti», în ale cărui statute se prevăzuseră o serie de articole destinate exclusiv susţinerii patinajului.

Bineînţeles că gruparea de specialitate a făcut mult mai puţin decât îşi propusese dar, totuşi a făcut ceva, organizând mai multe serbări demonstrative şi aducând chiar un profesor din Viena.

Din păcate, componenţii grupărei nu şi-au susţinut eforturile şi încetul cu încetul bunele intenţii au dispărut şi ele.

Astăzi «Cercul de patinaj Bucureşti» este o epavă şi, niciun fapt nu intervine spre a dovedi dacă mai trăeşte.

Dacă şi bruma de grupare cu care Capitala se mândrea, a dispărut, cum să se mai poată realiza un progres în domeniul patinajului.

Credem de datoria Federaţiei respective şi Uniunei, să intervină spre a salva patinajul românesc, ameninţat să dispară din rândul sporturilor.

După victoria lui Thil

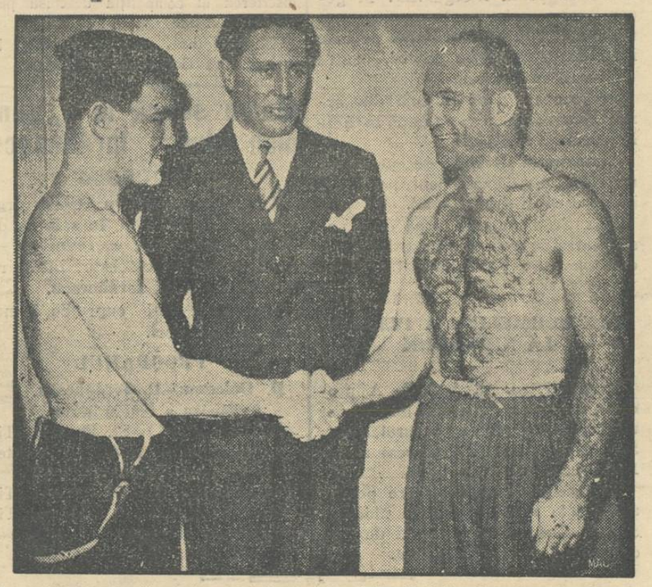

In cabină, după pasionantul match dela Palais des sports, Brouillard, un adevărat sportiv, strânge mâna învingătorului său Thil. Intre ei, mulţumit probabil de reţetă, Jeff Dickson.

UN DUEL

Au pătimit în totdeauna. Pentru ei «Săptămâna patimilor» ţine cât cele 360 de file din calendar. Şi vor pătimi în vecii vecilor (fără «Amin», — ca să nu ni se spună că suntem cobii) pentrucă aşa a fost soarta arbitrilor: patima de-a arbitra să-i facă să pătimească.

O viaţă întreagă au făcut apostolat şi au suferit ca nişte adevăraţi mucenici. Când însă erau pe punctul de a fi mâncaţi ca nişte «mucenici» bine preparaţi, iată că răsare unul dintre ei — bineînţeles ceva mai răsărit — care ia asupră-şi nobila misiune de a răzbuna obijduita categorie din care face parte.

«Răzbunătorul No. 1» din oraşelul X. — d. Gică Apostol — a ţinut să întrerupă ficrosul coşmar. Tot strigându-i lumea «la oase», i-a ajuns cuţitul la os şi s'a răsculat împotriva tiranilor.

Trebue însă să recunoaştem că revolta eroului nostru nu a fost chiar din proprie iniţiativă. A avut o etapă pregătitoare (de fapt atunci îi sărise mustarul). In Duminica precedentă marelui eveniment, d. Gică a fost molestat. Şi numai faptul că agresorii s'au gândit la dictonul «Bate şi ţi se vor deschide.. porţile Văcăreştilor», a făcut ca d. Gică să nu fie transformat în măr.

Deci, în interiorul lui, d. Gică era revoltat, iar această revoltă s'a exteriorizat în Duminica de pomină.

Cazul e pe cât de tragic pe atât de simplu. D. Gică a arbitrat sub forma sa obişnuită. Galeria, mai în formă ca totdeauna, i-a aplicat tratamentul cuvenit. Printre sutele de calomniatori, d. Gică a reperat şi o mutră cunoscută. Ba a auzit chiar foarte bine ce spunea, pe domnul acela cârn.

A doua zi, domnul cel cârn care totuşi îşi luase nasul la purtare, a primit martori.

— Bună ziua domnule! Noi suntem martorii d-lui Gică...

— Aha! Şi dvs. sunteţi martori c'a arbitrat mizerabil!

— Pardon! Suntem martori în duelul la care v'a provocat...

Purul adevăr. D. Gică i-a trimis domnului cel cârn martori pentru că în timp ce era în exerciţiul funcţiunei, l-a calomniat: «l-a făcut de bou!».

D. Gică, profund ofensat de acest epitet, cu atât mai mult cu cât nici însurat nu era, şi-a constituit imediat martori. Pentrucă în duelul ce avea să se petreacă — şi pe care-l dorea cât mai sângeros — d. Gică vroia să demonstreze că nu e bou. Reabilitarea d-lui Gică s'ar fi produs în ambele alternative: învins şi învingător. Dacă ar fi fost învins, d. Gică ar fi fost totuşi reabilitat: a făcut duel, deci nu e bou, fiindcă boii nu ştiu să umble cu pistolul. Iar ca învingător, nu numai că ar fi fost reabilitat, dar ar fi demonstrat contrariul: că adversarul e atât de bou, încât l-a bătut şi un arbitru...

Deci, din duelul acesta, d. Gică nu avea decât să profite. Dar, ce păcat, duelul n'a avut loc...

Martorii şi-au făcut pe deplin datoria. S'au dus foarte gravi la domnul cel cârn şi i-au explicat că trebuie să dea satisfacţie pe calea armelor.

Nu ştim ce s'a întâmplat acolo. Ştim numai că după ce au parlamentat o oră şi mai bine, martorii i-au trimis a doua zi d-lui Gică o scrisoare lungă şi documentată. Printre altele îi explicau d-lui arbitru calomniat că nu e cazul urei vărsări de sânge şi că un arbitru nu trebuie să fie morţiş să iasă pe teren, ci să se mulţumească dacă poate să iasă... depe teren...

Duelul n'a mai avut loc, dar d. Gică tot s'a reabilitat, pentrucă boii cari nu fac duel, n'au nici martori...

A. NOL

Axioti pleacă astăzi la Atena

GH. AXIOTI

Astă seară, la ora 7, Axioti pleacă la Atena, unde la 14 Decembrie va întâlni pe Costa Vasis.

Axioti pleacă singur.

Sandu Ion şi Toma Aurel în Belgia

PARIS, 29. — (Dela corespondentul nostru particular). — Românul Sandu Ion va boxa în ziua de 9 Decembrie în Anglia.

Din Anglia va pleca în Belgia, unde este programat în aceiaşi seară cu Toma Aurel.

Adversarii nu au fost încă desemnaţi.

Gogea Mitu debutează la Paris la 9 Decembrie...

...într'o exhibiţie. Lenglet l-a provocat pe Godfrey

PARIS, 29. — Viitoarea reuniune dela „*Palais des sports*" va avea loc la 9 Decembrie, cu o vedetă care va prilejui debutul, pe ringul parizian al fostului campion mondial semigreu, Tommy Loughran.

GOGEA MITU

Loughran va întâlni pe Lenglet, căruia Dickson, intenţionează să-i înlesnească o bună carieră internaţională.

Americanul este în Europa de o lună. A boxat la Londra şi a dispus la puncte pe sud-africanul Strickland.

Dar, palmaresul lui Loughran are şi alte titluri. Mult mai decorative. Victorii asupra lui Carpentier, Risko, Paulino, Max Baer, Ray Impeletière, Jack Sharkey, Steve Hamas şi Castanaga.

Cam vechi, aceste victorii, dar existente.

Semi-vedeta va opune pe Kid Janas lui Christoforidis.

DEBUTUL LUI GOGEA

Tot reuniunea din 9 Decembrie, va prilejui şi debutul lui Gogea Mitu.

Elevul lui Lancia va apare într'o exhibiţie, cu un partener nedesemnat încă.

LENGLET L-A PROVOCAT PE GODFREY

Managerul lui Lenglet a declarat următoarele ziarului „*L'Auto*":

— „Am depus la „Federaţia franceză de box", cauţiunea de 500 franci, pentru provocarea lui Ray Lepage, campionul greu al Franţei.

Deasemeni, l-am provocat oficial pe Godfrey, pentru titlul de campion mondial la categoria grea (I. B. U).

Paris, Amsterdam sau Atena vor organiza campionatele Europei de atletism

O hotărîre definitivă se va lua la şedinţa Comitetului executiv a campionatelor Europene ce va avea loc la 7-8 Decembrie la Varşovia

VARŞOVIA, 29 (Intersport). — La 7 şi 8 Decembrie se va întruni la Varşovia comitetul executiv al campionatului european de atletism.

In această şedinţă se vor studia două importante chestiuni în legătură cu organizarea viitoarelor campionate europene de atletism.

In primul rând, comitetul se va pronunţa asupra datei când urmează să se dispute aceste campionate.

TREI PROPUNERI

Sunt trei propuneri:

1) Campionatele Europei de atletism să se dispute în fiecare an;

2) Campionatele Europei să se dispute din trei în trei ani;

3) Campionatele Europei să aibă loc în anii când se dispută Jocurile Olympice, adică din patru în patru ani.

Primele campionate au avut loc în 1934, la Torino. Ediţia doua a concursurilor europene urmează să se dispute în 1937.

Trei oraşe şi-au pus candidaturile în vederea organizării. Acestea sunt: Paris, Amsterdam şi Atena.

PARISUL ARE CELE MAI MULTE ŞANSE

Din cele trei oraşe, Parisul are cele mai multe şanse de a organiza viitoarele campionate, dat fiind că în anul 1937 în capitala Franţei va avea loc Expoziţia Universală, care le va încadra

Judecarea apelului U.F.S.R.-ului a fost amânată

Eri urma să se judece în faţa tribunalului civilo-corecţional secţia I, apelul făcut de U. F. S. R. împotriva ordonanţei prezidenţiale prin care s'a reintegrat în drepturi. Biroul Federal.

Deoarece procedura a fost incomplectă, judecarea apelului a fost amânată pentru 11 Decembrie 1935.

D. Gr. Iunian, apărătorul F. R. F. A.-ului a fost reprezentat prin secretarul d-sale d. av. Aristică Schileru.